

ENTREVISTA AL SR. FERRAN FERNÁNDEZ, cap de Gabinet i Comunicació del Comú d'Escaldes-Engordany (Principat d'Andorra)

Com i quan comences la teva activitat amb el Protocol i Relacions Institucionals?

Vaig començar la meva activitat professional en el món del Protocol l'any 2000, quan vaig entrar a treballar en el Gabinet de Relacions Externes i Protocol del President de la Generalitat. Tot i que abans havia realitzat moltes hores de pràctiques a diferents conselleries de la Generalitat de Catalunya i a l'Ajuntament de la meva ciutat, Manresa.

Defineix protocol amb una paraula o frase.

El protocol serveix perquè tot acte funcioni tal i com està previst. Tot i que, per a mi, la millor definició és la que va dir un dia el President Pujol: "l'ordenació plàstica del poder".

Un/a bon cap de protocol i relacions institucionals ha de ser una persona....

Sobretot molt discreta i professional

Em podries definir quines són les tasques del professional de Protocol?

Són múltiples i diverses que van des d'organitzar una reunió senzilla entre dues persones a organitzar tot un viatge d'una setmana en un país llunyà. Quan dic organitzar tot, vol dir: des de la sortida de casa de tota una delegació, preveure tots els moviments i necessitats que hi haurà, ja sigui a nivell de banderes, regals institucionals, saber l'ordre de les precedències en cada país, etc... una tasca molt dura però, alhora, molt gratificant.

Quin consell donaries a la gent que està estudiant Protocol o la que ara està començant en aquesta professió?

M'agradaria donar-lis varis consells. Primer de tot, han de saber que saps a quina hora comences a la feina però que mai sabran a quina hora en sortiran. En segon lloc, han de saber que assistiran a molts llocs i que estaran en contacte amb molta gent important però, que ells no són els importants, el veritablement important és la persona/es per la qual treballen i la institució que representen. El tercer consell és que han de ser les persones més discretes del món. El quart consell que donaria és que no ens hem de posar mai nerviosos, malgrat les coses no estiguin anant com teníem previst. Si el Cap de Protocol perd els nervis pot transmetre aquesta sensació a la resta de la gent i això serà molt pitjor.

Per últim, recomanaria que han de ser bons companys de feina amb els altres professionals del món del protocol perquè entre tots hem de seguir dignificant la professió.

Quines noves disciplines/àrees/estudis creus que són necessàries per a un bon professional del Protocol del segle XXI?

Crec que els estudis que s'estan impartint avui en dia són molts millors del que s'impartien quan nosaltres ho van fer però tot i així crec molt en l'experiència que un va adquirint amb el pas del temps. La formació és bàsica i molt necessària però crec que el nombre d'hores de pràctica s'hauria d'ampliar, perquè com diu la dita: "l'experiència és un grau" i en el nostre món encara més.

Tens la impressió que el món del Protocol ha tingut la evolució que esperaves?

Crec que sí, el protocol sempre ha existit i sempre existirà. És bàsic i necessari per a qualsevol esdeveniment. Dic que sí a la seva evolució perquè també ha anat evolucionant una mica com la societat, hem passat d'un protocol molt rígid i, al meu parer, carrincló a un protocol modern i adaptat al segle en que vivim.

Quina opinió tens del futur del Protocol i les Relacions Institucionals?

El futur del protocol és molt bo. Vaig a posar un símil que, potser no és molt agradable però és molt clar, les funeràries. El protocol sempre tindrà futur com futur sempre tindran les funeràries, ja que desgraciadament sempre hi haurà gent que es morirà i faran falta les funeràries. En el protocol passa una cosa similar, sempre hi haurà actes i sempre hi haurà gent que haurà de preparar aquests actes i gent que marqui com serà l'acte. Per tant, el futur del món del protocol és molt bo al meu entendre.

El protocol i les noves tecnologies: creus que fan la feina més fàcil o simplement diferent?

Les noves tecnologies ajuden a fer la feina més fàcil i el món del protocol no pot viure d'esquenes a ella.

La normativa, tant autonòmica com estatal, respon a les necessitats actuals? En quin sentit s'ha de renovar?

Crec que el decret de precedències s'ha quedat una mica antiquat i que s'hauria de fer una revisió. El decret que tenim actualment ens ha servit, i molt, per arribar a on estem, però com tot a la vida, un cop ja ha passat molt de temps

s'ha de veure què és el que no ha funcionat del tot i adaptar-ho a les necessitats actuals.

Ets sentit valorat amb la tasca que desenvolupes?

Sí, i molt, tant en les tasques que vaig realitzar en el passat com en les actuals. És molt important que el teu Cap valori la teva feina però crec que es gairebé més important que entengui i compregui la teva tasca, esforç i dedicació.

Ens pots explicar alguna anècdota o situació més compromesa que has viscut relacionada amb el protocol?

En tinc una que em sembla que no oblidaré mai. Va ser en l'acte de lliurament de diplomes dels nous mossos d'esquadra, em sembla recordar que va ser l'any 2003. Aquell dia tot estava preparat, l'acte era en el camp de futbol de l'escola de Policia de Catalunya. No recordo la gran quantitat de nous policies es graduaven aquell dia però eren molts. L'acte només tenia una possible ubicació el camp de futbol i, tot i preveure que si plovia només es podia fer allà. I evidentment, tot i que va fer una dia fantàstic va posar-se a ploure el Diluvi Universal en començar l'acte.

La presidència tenia una carpa que estava més pensada per tapar del sol que no de la pluja. Veient com començava a ploure, vaig anar a buscar varis paraigües per les autoritats. Un cop els vaig tenir vaig posar-me darrera el President Pujol amb el paraigües obert perquè no es mulles i el President em va dir que li apartés el paraigües. L'ex-alcalde de Mollet i actual consellera de Justícia, Montserrat Tura, i la consellera d'interior del moment Nuria de Gispert, que estaven a la presidència van rebutjar també els paraigües.

Al cap d'uns deu minuts de veure com el President estava xop de dalt a baix i que l'alcalde i la consellera semblava que haguessin sortit de dins d'una piscina vestides, vaig tornar a oferir-lis els paraigües. El President em va dir que no li tornés a oferir de cap de les maneres que si els nous policies s'estaven al mig del camp aguantant "un aiguat" d'aquella magnitud i els centenars de familiars que estaven en l'acte ho estaven aguantant, doncs que ell com a President també ho faria. Davant d'aquella nova resposta del President, tant l'alcalde com la consellera van fer el mateix i van aguantar estoicament l'aiguat. No cal dir que just quan l'acte va acabar va deixar de ploure.